

DEREK PRINCE

A BÖLCSESSÉG
KEZDETE

HOGYAN HOZD KI A LEGTÖBBET AZ ÉLETEDBŐL?

WHERE WISDOM BEGINS
(was Gateway to God's Blessing)

Originally published in English under the title: Where Wisdom Begins,
ISBN 978-93-82910-26-8.

Copyright © 2013 by Derek Prince Ministries–International. All rights reserved.
Derek Prince Ministries–International, P.O. Box 19501, Charlotte, North Carolina,
28219-9501 U.S.A.

Hungarian translation is published by permission.
Copyright © 2018 Derek Prince Ministries–International.

E könyv egy részét a Derek Prince Ministries szerkesztői csoportja
a Derek Prince–nek az eddig még kiadatlan tanításait tartalmazó,
terjedelmes archívumából állította össze és rendezte sajtó alá.

A fordítás és a kiadás a Derek Prince Ministries előzetes engedélyével történt.
A könyv semmilyen része nem sokszorosítható, továbbítható, elektronikusan,
vagy mechanikusan, ebbe beleértve a fénymásolást, szkennelést, vagy bármilyen
adathordozón való tárolást – a Kiadó előzetes írásbeli engedélye nélkül.

Fordította: Horváth Zita

Tördelés, tipográfia, borító: Budai Zsolt

Fotó: Alessio Lin (Unsplash)

Olvasószerkesztés, korrektúra: Bojtárné Páhi Mónika, Kiss Zoltánné

Kiadásért felel: Budainé Rőczei Erika

Nyomdai munkák: Kapitális Nyomdaipari Kft., Debrecen

ISBN: 978-615-5856-01-3

All rights reserved – Minden jog fenntartva!

A Szerző a könyvben alapvetően a New King James Version (NKJV) idézeteit használja. A könyv magyarra fordítása során a bibliai idézeteket - a Szerzőhöz igazodva - az angol fordításból vettük át, fordítottuk magyarra (igazítva a magyar Károli féle bibliafordításhoz, mai helyesírással és nyelvezettel). Amennyiben a Szerző más fordításokat is használt, pl. New American Standard Bible (NASB), New International Version (NIV) és az eredeti verzióban is jelölve volt, az aktuális idézetek, versek után rövidítve (NASB, NIV, stb.) mi is jelöltük.

A szövegben, ill. a bibliaidézetekben a hangsúlyok, dőlt betűvel jelölve a Szerzőtől származnak, megjegyzései pedig szögletes [] vagy kerek () zárójelben szerepelnek.

A könyv szellemi üzenetének pontosabb visszaadása érdekében az angol szövegben és igeidézetekben előforduló „Holy Spirit”, „Spirit” és „spiritual” szavakat, mindenhol a „Szent Szellem”, „Szellem” és „szellemi” kifejezésekkel adtuk vissza.

Magyarországon kiadja a Logos Nemzetközi Kapcsolatok Alapítvány és a Derek Prince Ministries – Magyarország, 2018.
Bővebb információért kérjük, látogasson el a honlapunkra!
www.derekprince.hu.

TARTALOM

BEVEZETÉS.....	7
1. FÉLJÜK MI AZ URAT?.....	9
Ami nem az Úr félelme	11
Ami az Úr félelme	15
Az Úr kedvére tenni.....	17
„Izsák félelme”	18
Krisztus ábrázolása.....	19
Jézus önátadása	22
2. A BETÖLTENDŐ FELTÉTELEK.....	24
Tanítónk a Szent Szellem	25
3. JAVAK ÉS ÁLDÁSOK	28
A fő összetevő	29
Bölcsesség kontra értelem.....	30
Félelem és örvendezés	32
Az Úr titkai	34
Mindent felölelő áldások.....	36
Számíthatsz a menedékre	41
4. A TÖKÉLETES SZÍV KULCSA.....	46
Teljes elkötelezettség	47
Mindent Isten szemszögéből látni	48
Mégváltónk tisztelete	55

5. ISTEN EREJE ÉS ISTEN BÖLCSESSÉGE.....	57
Nagy titkok.....	59
Elkészítve számunkra	61
6. A VALÓDI ERŐ MÉRCÉJE	62
Megemlékezni az erőtlenekről	63
A föld sója.....	64
7. ERŐCSERE.....	67
Erőnk csatornája	69
„Új erő”	70
Erő az erőtlenségben	71
8. A BÚZASZEM ÜZENETE	74
Önmagunk megtagadása	75
Keresztünk felvétele	76
Amikor a búzaszem földre hull	78
9. AKIK MEG TANULTAK ENGEDNI	80
Ábrám.....	80
Jákob	84
10. „AKI MAGÁT FELMAGASZTALJA”	91
Az alázat parancsa	92
Az önelégültség veszélye	94
Az árulkodó	96
Büszkeségtől indítatva.....	98
Isten megoldása	100

11. ISTEN SZÁNDÉKA AZ EMBER SZÁMÁRA.....	103
Ádám bukásának következményei.....	107
Azonosulásunk Jézussal.....	110
Isteni rendeltetésünk	111
12. A FELFELÉ VEZETŐ ÚT LENT KEZDŐDIK.....	114
Jézus alázata	115
Krisztushoz méltó életet élni	120
13. ALÁZAT A GYAKORLATBAN	123
Isten részvétele életünkben	124
Gyakorlati alkalmazás.....	127
A tú foka.....	129
14. LEVONNI A TANULSÁGOT.....	132
Az alázat szerepe.....	137
Pál példája	138
Alázat mások felé	140
15. A VÁLASZUNK	142
TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁST SEGÍTŐ KÉRDÉSEK.....	150
A SZERZŐRŐL.....	166
DEREK PRINCE KÖNYVEI	168
LOGOS FŐISKOLA ISMERTETŐJE.....	182

BEVEZETÉS

A Biblia – és a keresztény hit – jó része merőben ellentétes e világ bölcsességével és útjaival. A világ egy bizonyos módon gondolkodik, bizonyos normái vannak és bizonyos alapelvek szerint működik.

Isten azonban amit az Igéjében kijelent, az általában teljesen szemben áll a világ útjaival. A Biblia egyik felbecsülhetetlen áldása az, hogy képessé tesz minket Isten szemszögéből megközelíteni és kormányozni az életet, hogy ezáltal elkerüljük a világi kívánságok és bűnös utak kelepcéjét.

Ézsaiás próféta élénk megfogalmazással tárja elénk, mennyivel kiválóbbak Isten útjai és gondolatai az emberéhez képest. Az Úr nevében ezt mondja:

„Mert az én gondolataim nem a ti gondolataitok,
és a ti útjaitok nem az én útjaim, így szól az ÚR!
Mert amiképpen magasabbak az egek a földnél,
akképpen magasabbak az én útjaim a ti útjaitoknál
és az én gondolataim a ti gondolataitoknál!”

Ézsaiás 55,8-9 NKJV

Van egy óriási szakadék az ember és az Isten útja között, melyet egyetlen halandó sem tud áthidalni. Az ember útjai földi pályán mozognak, Isten útjai pedig mennyei pályán.

A jó hír számunkra azonban az, hogy Isten biztosított egy eszközt, amellyel az Ő útjait és gondolatait lehozhatjuk a mi földi szintünkre, s voltaképpen így ismerhetjük meg őket.

Mindez az Ige által valósul meg. Pontosabban a Szentírás egyik fontos tanítása – az Úr félelme – segítségével, mely e könyv témája. Valójában *itt kezdődik a bölcsesség*.

Az Ézsaiás 55 következő két versében Isten így folytatja a prófétán keresztül:

„Mert ahogyan az eső és a hó lehull az égből,
és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet,
termővé, gyümölcsözővé teszi azt, és magot ad
a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek,
úgy lesz az én beszédemmel is, amely számból kijön.
Nem tér vissza hozzám üresen, hanem megcselekszi,
amit akarok, és eredményes lesz ott, ahová küldtem.”

Ézsaiás 55,10-11 NKJV

Isten azt mondja, hogy amint az eső és a hó lehull az égből gyümölcsözővé téve a földet, az Ő Igéje ugyanígy leszáll és megcselekszi az akaratát.

E gondolat, az Isten ereje és bölcsessége, valamint az ember ereje és bölcsessége közti különbségre vonatkozik. Isten normái teljesen másak, mint a mieink. Az Ő Igéjén keresztül azonban az Ő nézőpontjából már megláthatjuk ezeket az igazságokat.

E különbség megértése alapvető lépés a bölcsesség felé – és mindez úgy kezdődik, hogy *megértjük* az Úr félelmének üzenetét.

1. fejezet

FÉLJÜK MI AZ URAT?

Első fejezetünk címe egy jelentős kérdést vet fel. Egy olyan kérdést, melyen számos mai keresztény valószínűleg elég keveset gondolkodik; mindazonáltal ez rendkívül fontos dilemma, és csak a saját kárunkra hagyhatjuk figyelmen kívül. A Bibliának nagyon sok mondanivalója van az Úr félelméről, de a keresztények jó része félreérti azt.

A Szentírás témái közül az Úr félelme foglalja magában Isten kegyelmének és áldásának legkiemelkedőbb ígéreteit. Valójában nem ismerek egyetlen más bibliai témát sem, mely több áldást kínálna, mint az Úr félelme.

Az Ézsaiás 33,6 kijelentése hat rövidke szóval végződik: „az ÚR félelme lesz a kincse” (NKJV).

Az Úr félelme nem valami ijesztő vagy megvetendő dolog, hanem egy *kincs*, melyet Isten megoszt a népével.

Egyszer azon tanakodtam magamban, hogy miért van hozzáfűzve az igazság eme ékköve egy Ézsaiás könyvében szereplő vers végéhez. Arra a következtetésre jutottam, hogy azért kapcsolódik oda olyan finom és titokzatos módon, mert Isten azt akarja, hogy kutassuk az igazságot. Jézus azt mondta, hogy kutatnunk kell az Írásokat, mert azokban találjuk meg róla az igazságot (ld. János 5,39).

Azok közé tartozol, akik tanulmányozzák a Szentírást? Valóban a Bibliához fordulsz az igazság utáni szorgalmas kereséssel? Isten Igéjétől várod a választ a szükségeidre és a megoldást a problémáidra?

Valójában sokan tartanak attól, hogy mit fog mondani nekik Isten, pedig nem kellene. Amit az Ige az Úr félelméről elárul, annak jelentős része nagyon bátorító.

„Az ÚR félelme tiszta, megáll mindörökké.”

Zsoltárok 19,10 NKJV

Az Úr félelme nem csupán tiszta, hanem megtisztító: *megtisztít és tisztán tart* bennünket. A 19. Zsoltár szerint megáll mindörökké; nemcsak ebben az életben, hanem az egész örökkévalóságon át. Az Úr félelme mindig Isten igaz népének – akár embereknek, akár angyaloknak – az ismertetőjegye lesz.

„Ne irigykedjék szíved a bűnösökre,
hanem légy buzgón az Úr félelmében egész nap.
Mert bizony van túlvilág,
és a reménységed nem semmisül meg.”

Példabeszédek 23,17-18 NKJV

A 19. Zsoltárban ezt így olvashatjuk: „mindörökké”, a Példabeszédek 23. fejezetében pedig azt, hogy „egész nap”. Más szóval soha nem kellene lennie olyan időszaknak, amikor nem gyakoroljuk, vagyis amikor nem éljük meg az Úr félelmét.

Ami nem az Úr félelme

Vannak a félelemnek konkrét formái, melyeknek semmi közük ahhoz, amit a Biblia az „*Úr félelme*” alatt ért. Vegyük sorra ezeket!

Természetes félelem

Azt mondták nekem, hogy egy újszülött csecsemő természetes szinten mindössze két dologtól fél: a hangos zajoktól és a zuhanás érzésétől. Ahogy felnövünk és haladunk előre a korban, kiegészíthetjük a listát arról, amitől természetes értelemben félünk: a hullámvasúttól; a háborútól; attól, hogy eltévedünk a sötétben. Ezek a fajta félelmek teljesen normálisak. Minden embernél megvannak, de nem ezek képezik azt, amit a Biblia az „*Úr félelmének*” nevez.

Démonikus félelem

Létezik démonikus félelem is. Pál ezt így fogalmazta meg a Timótheushoz írt 2. levelében:

„Mert nem a félelem [vagy: félnétség] szellemét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság szellemét.”

2 Timótheus 1,7 NKJV

A démonikus félelemnek három jellemzője van, mely megkülönbözteti az Úr félelmétől.

Először is a *Sátántól származik*, nem Istentől.

Másodszor: hajlamos bennünket visszatartani az Isten iránti engedelmességtől. Sátán azért fecskendezi belénk, mert így akarja megakadályozni, hogy megtegyük mindazt, ami Isten akarata a számunkra. Ilyen értelemben szöges ellentéte az Úr félelmének, hiszen az arra ösztönöz és készlet bennünket, hogy engedelmeskedjünk Istennek és teljesítsük az akaratát.

Harmadszor: a démonikus félelem gyötrelemmel jár.

„A szeretetben nincs félelem,
sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet,
mert a félelem gyötrelemmel jár...”

1 János 4,18 NKJV

A démonikus félelemnek számos példája van. Ezek egyike a klausztofóbia, vagyis a természetellenes rettegés a szűk és zárt helyektől: a fülkétől vagy a liftektől.

Lydia, a feleségem hosszú évekig félt beszállni a felvonóba. Inkább felgyalogolt hat emeletet, mint hogy lifttel menjen. Egy nap Isten megmutatta, hogy ez a fóbia démonikus. Imádkoztunk ellene, és Lydia azonnal megszabadult tőle. Soha többé nem tapasztalt problémát, amikor beszállt a liftbe.

Természetesen nem az ilyen fóbiáról van szó, amikor az Úr félelméről beszélünk.

A gyötrő félelem az ördögtől van, és semmi helye egy keresztény életében. Ezt a fajta félelmet egy gonosz szellem okozza, és természetellenes, eltúlzott reakcióban éljük meg. Egy lehenгерlő érzés, ami fölött nem tudunk úrrá lenni, ami bizonyos helyzetekben átveszi az irányítást. Ez semmiképpen sem az Úr félelme.

Valójában az Úr igazi félelme a legnagyobb gyógyír a gyötrő félelemre.

Vallásos félelem

Ézsaiás próféta írt a vallásos félelemről:

„De így szól az Úr: Mivel e nép [Izrael]
csak szájával közeledik hozzám, és ajkával tisztel
engem, szíve pedig távol van tőlem,
úgy, hogy irántam való félelmük betanult
emberi parancsolat lett...”

Ézsaiás 29,13 NKJV

A Máté 15,7-9-ben Jézus is Ézsaiást idézte, és a fenti ígét kora vallási vezetőire vonatkoztatta, akiket *képmutatóknak* nevezett. A vallásos félelem képmutatást eredményez. Fontos észben tartanunk, hogy a „képmutató” közvetlenül a *színész* jelentésű görög *hüpokritész* szóból származik. Ez a fajta vallásos félelem színlelésre készíti az embereket: vallásuk drámai külsőségekből vagy szerepjátékából áll.

Megfigyelheted, hogy amikor belépnek a gyülekezeti házba, gyakran az egész modorukat megváltoztatják.

Imádkozás közben hajlamosak egy különleges hanghordozásra. Nincs semmi őszinte vagy természetes bennük; bármit mondanak vagy tesznek, az csupán egy előadás annak alapján, amit valaki megtanított nekik. Jézus azt mondta, hogy Isten nem ezt a mesterkéeltséget keresi a népében.

A vallásos félelmet emberek tanítják, nem Isten. Nem Tőle származik, Ő nem vállal érte felelősséget. Ráadásul ez az egész felszínes: csak a külső viselkedésre hat, a szívet azonban változatlanul hagyja.

Az Úr a vallásos félelemben élő emberekről kijelenti: „csak szájával közeledik hozzám, és ajkával tisztel engem, szíve pedig távol van tőlem.”

A vallásos félelem nem eredményezi az Isten által vágyott engedelmességet. Csak szolgálalkúság fakad belőle, és nem Isten gyermekeinek szabad akaratból való szívbeli engedelmissége.

Emberektől való félelem

A következő az emberektől való félelem.

„Az emberektől való félelem tört vet,
de aki bízik az Úrban, oltalmat talál.”

Példabeszédek 29,25 NKJV

Az emberektől való félelem az Úr iránti bizalom ellentéte. Amikor attól tartunk, hogy mások mit fognak gondolni vagy mondani rólunk, emberektől való félelem van bennünk. El kell ismernünk, milyen gyakran sikerül ennek hátráltatnia bennünket. Alkalom adódik, amikor beszélnünk kellene az Úrról, de a félelem meggátolja, hogy kinyissuk a szánkat.

Ez a fajta félelem az embereket fontosabbá teszi Istennél. Akik ebben élnek, jobban törődnek azzal, hogy mit gondolnak róluk mások, mint azzal, hogy mit gondol róluk Isten. Az ilyen embereknek az Úr véleménye kevésbé fontos, mint az embertársaiké. Az emberektől való félelem visszatart minket az Isten iránti engedelmességtől is: tört vet elénk, amikor az engedelmesség és igazság útján akarunk járni.

Ami az Úr félelme

Az Úr félelme egy *különleges* félelem. Igen, ez valóban félelem. Fizikailag néha óriási félelemként tapasztalható. Például, amikor Mózes a Sínai-hegyen szemben találta magát az Úr dicsőségével és hangjával, olyan félelmetes volt a látvány, hogy így szólt: „Megijedtem és reszketek” (Zsidó levél 12,21 NKJV).

Mózes alighanem közelebb volt az Úrhoz a legtöbb embernél. Ám, amikor szemtől szemben találkozott Isten fenségének és dicsőségének megnyilatkozásával, mégis azt mondta: „Megijedtem és reszketek.” Ha ő tudott reszketni, akkor mi is. A reszketés nem ártalmas élmény.

Valójában az emberek zömének sokkal nagyobb és világosabb látásra és megtapasztalásra lenne szüksége Isten bámulatos fenségéről és hatalmáról.

Sajnálatos módon jó néhány mai bibliafordítás nem használja a „félelem” szót. Úgy hiszem, ez – legalábbis részben – annak a humanista szemléletmódnak köszönhető, amely háttérbe szorítja az istenfélelem szükségességét.

Nekünk azonban *félünk* kell Istent! Ő méltó erre, és nincs semmi a Bibliában, ami arra utal, hogy az Úr félelme szükségtelen vagy választható.

Gondolj egy tengerből meredeken kiemelkedő, magasan tornyosuló sziklás hegyre! Képzeld magad e hegy csúcsára! Ahogy lenézel az egyik oldalon, odalent a mélyben megpillantod a hullámokat. Épp csak kiveheted a fehér tajtékot, és tudod, hogy a hullámok a hegy lábának ütköznek. Ám olyan magasan vagy, hogy alig hallod zúgó morajlásukat. A másik oldalon – a szárazföld irányába tekintve – a horizont felé nyúló és a ragyogó napsugaraktól megvilágított erdők és mezők gyönyörű sorát látod.

Számos jelzót használhatsz a helyzet ábrázolására. Például: *festői, lélegzetelállító, lelkesítő, kivételes*. Nincs párja e látványnak. Élvezed; felemel és felpeszdit. Ugyanakkor mélyen a bensődben egy állandó éberség emlékeztet, hogy mindössze egyetlen lépés a rossz irányba, és a sziklákon darabokra zúzódva elmerülsz a tengerben. Természetesen nincs szándékodban megtenni azt a lépést, sőt még magától a gondolattól is elakad a lélegzeted és akaratlanul összerándul a rekeszizmod. Ez a kép kezdi megértetni veled az Úr félelmét.

E feltételezett élmény a *félelemmel vegyes bámulat* kifejezéssel érzékeltethető: mint amikor megilletődünk valakitől vagy valamitől. Egy bizonyos értelemben azt jelenti, hogy nem merünk túl közel járulni hozzá. Erre egy másik ismert szó a *tisztelet*.

Az Úr félelme nem pusztán e szavak vagy érzések egyike, hanem valamennyiüket magában foglalja: a félelem, a bámulat és a tisztelet egyaránt benne van.

Az Úr félelme mindig az engedelmesség, az önátadás gyümölcset termi.

Az Úr kedvére tenni

Az Úr félelme olyasmi, amit csak a Szent Szellem által foghatunk fel, és a körülményektől függetlenül jellegzetesen egyedi hozzáállást ad nekünk Isten felé. Amikor egy helyzettel, döntéssel, problémával vagy szükséggel nézünk szembe, az Úr félelmének hatására kérdezzük meg: „Mit mondana erről Isten?” „Mit mond erről Isten?” – ennek kellene az első kérdésünknek lennie, nem pedig annak, hogy „én mit gondolok?” vagy hogy „hogyan érhetem el nála, amit akarok?”

Az Úr félelme arra ösztönöz bennünket, hogy mindig az Ő kedvére akarjunk tenni.

Az Úr félelme valójában ugyanaz a megközelítés, mint a Tízparancsolat első parancsának engedelmeskedni:

„Ne legyenek néked idegen istened *énelőttem!*” (2 Mózés 20,3 NKJV) Ezt úgy is fordíthatjuk, hogy „ne legyenek neked más isteneid rajtam *kívül!*”.